

424.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 maja 1925 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska III kategorii w państwowej służbie administracyjnej.

Na zasadzie art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska III kategorii w państwowej służbie administracyjnej we wszystkich działach administracji państwowej z wyjątkiem działów fachowych administracji lasów państwowych winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę) przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i złożyć egzamin, przepisany niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej dopuszczeni być mogą kandydaci, odpowiadający warunkom określonym art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się dowodem ukończenia szkoły powszechnej lub 3 klas szkoły średniej ogólnokształcącej lub zawodowej (§ 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. Dz. U. R. P. № 64, poz. 629), względnie zwolnieniem od wymogu przepisanego wykształcenia—w myśl art. 11 ustęp ostatni względnie w czasie przejściowym art. 115 ustęp pierwszy ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wносить do władzy powołanej do mianowania.

Do podań tych mają być dołączone: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studjów oraz dokładny życiorys.

Przed przyjęciem do służby przygotowawczej władza powołana do mianowania zasięga opinii lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata.

§ 4. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok. W czasie służby przygotowawczej kandydat winien zapoznać się z czynnościami, przywiązaniami do stanowisk III kategorii tego działu, w którym pełni służbę.

O wyniku służby przygotowawczej orzeka na podstawie sprawozdania bezpośredniej władzy służbowej praktykanta oraz opinji komisji kwalifikacyjnej władza powołana do mianowania.

Sprawozdanie winno zawierać ocenę pilności i uzdolnienia praktykanta oraz jego zachowanie się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może władza powołana do mianowania zwolnić kandydata ze służby lub orzec przedłużenie służby

przygotowawczej jednak najwyżej na przeciąg dalszych dwóch lat. Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 5. Po ukończeniu pierwszego, a przed upływem trzeciego roku służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem winien praktykant poddać się egzaminowi.

W razie nie poddania się egzaminowi w ciągu lat trzech od wstąpienia do służby należy zwolnić kandydata ze służby.

Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wносить w drodze służbowej do władzy powołanej do mianowania, która orzeka o dopuszczeniu do egzaminu, jego terminie i o składzie komisji (§ 4).

W wypadku przewidzianym w ustępie drugim § 6 termin egzaminu i skład komisji egzaminacyjnej wyznacza naczelnik tej władzy, przy której kandydat ma się poddać egzaminowi. Wyznaczenie terminu następuje przytem na wniosek władzy orzekającej o dopuszczeniu kandydata do egzaminu.

§ 6. Komisje egzaminacyjne ustanawia się przy władzach naczelnych oraz przy władzach i urzędach bezpośrednio podległych władzom naczelnym.

Właściwa władza naczelna może odstąpić od utworzenia komisji egzaminacyjnej przy niektórych władzach II instancji i przekazać egzaminowanie kandydatów z odnośnych okręgów komisjom egzaminacyjnym, utworzonym przy innych władzach II instancji tego samego działu administracji lub innego, w tym ostatnim wypadku w porozumieniu z odnośną władzą naczelną.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i dwóch komisarzy egzaminacyjnych.

Listę przewodniczących komisji egzaminacyjnej i komisarzy egzaminacyjnych ustanawia władza przy której utworzono komisję, na okres dwóch lat kalendarzowych z pośród podległych sobie urzędników.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej musi mieć ukończone studja prawnicze, zakończone przepisaniem egzaminami, zaś z egzaminatorów przynajmniej jeden winien być dobrany z tego działu służby, w którym pełni służbę egzaminowany.

Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania.

Kolejność egzaminowania oznaczają przewodniczący.

§ 7. Egzamin jest tylko ustny, a przedmiotem tego egzaminu jest:

- a) dla wszystkich egzaminowanych: ogólna znajomość zasad ustawy konstytucyjnej, ustroju władz i urzędów państwowych oraz przepisów o państwowej służbie cywilnej, ponadto
- b) dla kandydatów na urzędników kancelaryjnych: dokładna znajomość przepisów kancelaryjno-manipulacyjnych, tudzież ogólna znajomość przepisów o opłatach stempowych,
- c) dla kandydatów na urzędników działów fachowych: znajomość przepisów administracyjnych tego działu, w którym kandydat pełni służbę.

§ 8. Wynik egzaminu oznacza się stopniami:

1) „bardzo dobry”, jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych,

2) „dobry” jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych,

3) „dostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające i

4) „niedostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są niewystarczające.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja oznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może być krótszy niż trzy miesiące, nie dłuższy zaś jak rok.

W razie ponownego niedostatecznego wyniku, egzaminu powtarzać nie wolno i należy kandydata zwolnić ze służby.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne.

Ostatni daje głos przewodniczący.

§ 9. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, pytania egzaminu i ocena poszczególnych odpowiedzi, tudzież uchwałę komisji o wyniku egzaminu.

§ 10. Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję egzaminacyjną według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią urzędu, przy którym komisja została ustanowiona.

§ 11. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne diety i koszty podróży.

§ 12. W wyjątkowych wypadkach Rada Ministrów na wniosek właściwej władzy naczelnej może zwolnić poszczególnych kandydatów na stanowiska, wymienione w § 1 od egzaminu praktycznego, ustanowionego niniejszym rozporządzeniem.

§ 13. Urzędnik mianowany do odwołania (pro wizoryczny) na wypadek zamiaru mianowania go na stałe, może być zwolniony od służby przygotowawczej, jeżeli przesłużył przynajmniej jeden rok w służbie państwowej, winien być jednak poddany egzaminowi praktycznemu, o ile nie zostanie do niego zastosowane postanowienie § 12.

Przepis powyższy stosuje się analogicznie do pracowników kontraktowych.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiocie unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów *W. Grabski*

Wzór do § 10 rozp. Rady Min.
z dnia 13 maja 1925 r. (Dz. U. R. P.
№ 60 poz. 424)

L. protokołu egzaminacyjnego.....

Ś W I A D E C T W O.

Pan
(charakter służbowy)
podał się dnia 192... r. na zasadzie
rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 maja
1925 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 424) egzaminowi
na stanowisko III kategorii w państwowej służbie
administracyjnej i złożył go z wynikiem.....

..... dnia 192... r.

Komisja egzaminacyjna przy
.....

(Pieczęć)

Przewodniczący komisji:
(podpis)

Komisarze egzaminacyjni:
(podpisy)